

Mensen

Op een warme zomerdag ben ik druk bezig om al mijn klanten hun bestelde diervoeding te bezorgen. Omdat er vele mensen zijn die ook hun dagelijkse diensten over onze wegen moeten uitvoeren en dus niet allemaal tegelijk op die weg kunnen rijden hebben we stoplichten ingesteld. Even wachten en dan mag je weer verder. Ook ik sta voor een rood licht te wachten tot ik verder mag met mijn opdracht ... de volgende dieren liefhebber.

Voor mij staat ook een auto te wachten op het groene teken. De bestuurder van dat voertuig heeft wel heel erg de zomer in zijn hoofd en heeft zijn open dak, open staan. Terwijl het nog, rood' is zie ik zijn deur van de auto opengaan en deponereert hij een asbakje met sigarettenpeuken op de straat. Ik zie dat zo aan en wordt ontzettend kwaad. Hoe kan een beetje weldenkend mens nou zo iets doen! Terwijl het bloed in mijn lichaam zich teveel verplaatst naar mijn hoofd, gooit die vent ook nog een leeg sigaretten pakje uit zijn auto door zijn open dak naar buiten en die beland op de motorkap van mijn auto.

Nu brak echt mij klomp. Ik had ze niet aan in de auto, maar wel thuis, zoals een rasechte Drent betaamt. Het licht gaat weer op groen en we moeten met z'n allen weer verder. Ik verlies de onverlaat echter niet uit mijn oog en ontmoet hem twee stoplichten verder weer. Ik sta naast hem en heb enkele seconden om hem te laten zien dat ik zijn levenswijze niet kan waarderen. Ik heb een enorme roggel in mijn keel weten te veroorzaken ... doe mijn zijraam open en spuug met volle kracht de inhoud van mijn mond perfect op het zijraam van zijn auto. Hij kijkt me verontwaardigd aan en weet van de prins geen kwaad. Met het licht op groen vervolgen wij onze weg. Hij met een klodder spuug op zijn ruit en ik met een hoog adrenaline gehalte in mijn lichaam en een beetje bevredigend gevoel in mijn lijf.

Terwijl ik langs een van onze mooiste rivieren in ons land rijdt, zie ik vanaf een afstand een autoband naar beneden rollen in de rivier. Naderbij gekomen staat er een klein vrachtautootje langs de dijk die bij nader inzien al vele banden naar beneden heeft laten rollen. Een mannetje in een overall is druk bezig zijn lading te lossen in onze, en ook zijn, natuur. Ik kan zoiets niet aanzien en stop mijn auto iets verder op de dijk en loop naar hem toe. Met alle macht die ik als gewoon burger bezit loop ik naar hem toe en vraag waar hij mee bezig is. Hij stamelt over afval en moet kunnen ... Ik word steeds kwader door zulk soort opmerkingen. Ik vertel hem dat ik van de milieu politie ben en dat ik z'n auto nummer heb genoteerd. Als niet alle autobanden vandaag nog terug zijn gehaald volgt een enorme bekeuring. Mogelijk door mijn commando

opleiding heb ik druk kunnen uitoefenen op deze persoon. Op ruime afstand zag ik dat hij alle autobanden weer met heel veel moeite de dijk oprolde en weer in zijn auto plaatste.

Eigenlijk had ik wel medelijden met dit kereltje die in mijn bijzijn al die zware banden weer de hoge dijk moest oprollen. Wie had hem die opdracht gegeven? Er is toch in elke gemeente een veilige plek waar je al je overtollig materiaal kunt afleveren! Soms moet dat tegen een kleine vergoeding, maar daarom stort je het afval toch niet zomaar in onze natuur!

Regelmatig zie ik bankstellen, koelkasten, vloerbedekking, tuinafval en wat dan ook, langs onze natuurspaden liggen. Sommige mensen gaan diep in de nacht op pad om hun huisvuil illegaal te dumpen. Je moet volgens mij een echte, abnormale, kronkel in je hersenen hebben om zoiets te doen. Op je vrije zaterdag kun je al je rotzooi meestal gratis brengen in de gereedstaande containers bij bijna alle gemeente werven in ons land.

Hoe idioot moet je zijn, of ben je, als je die troep langs onze wegen gooit ... Ooit vond ik een aantal vuilniszakken die langs de weg in mijn polderland waren gedumpt. Ik heb ze allemaal in mijn auto geladen en thuis uitgepluist. Het normale huisvuil zat er in zoals wij allemaal produceren. Ik vond echter ook een folder die gericht was aan de huiseigenaar. Samen met de echte milieu politie hebben we de "dumper" een leuke bekeuring gegeven.

Ik vond op een van mijn wandelingen in de natuur ook eens een paar uitgebeende koppen en restanten van ruggenmerg en ledematen van schapen in het hoge riet langs een rivier. Hoogstwaarschijnlijk was het een mens geweest die dit op zijn geweten had. De dader is meestal spoorloos. Wie gooit er nu midden in de nacht een dood kalf in onze rivier de "Lek" en die plastic zak met drieëntwintig dode duiven? Wie begraaft er nu twee levende cavia's, in een plastic zakje van een bekende supermarkt, midden in de nacht in het stille veld, terwijl er asielen zijn in ons land waar die dieren kosteloos zijn af te geven!

Terwijl ik net als alle andere mensen mijn boodschappen doe in ons winkelcentrum, loop ik voorbij de snackbar. Een aantal jongere medemensen eten daar hun patatje buiten de zaak. Terwijl ik passeer gooit een van hun de restanten van zijn maaltijd achteloos op straat. Er staat vier meter verder een prachtige en uitdagende afvalbak. Het heeft de gemeente 300 honderd euro gekost om die afvalbak te plaatsen en hij gooit het op de

weg die dagelijks door honderden mensen wordt bewandeld! Iedere passant moet opletten om niet in de frietsaus te stappen en de resten ervan aan de schoenen mee te nemen in elke winkel.

Ik zou zo graag de veroorzakers van al het "zomaar gedumpt afval" een enorme trap onder hun kont willen geven dat ze minstens een maand lang niet kunnen zitten op hun krent ...

Ook ik doe met mijn asiel mee aan de grote berg afval in ons land. Maar liefst acht grote containers staan wekelijks klaar om afgevoerd te worden. De gemeentelijke ophaaldienst doet dat zeer exact en legaal. Zij zorgen dat alles netjes bij onze Afval Verwerking Rijnmond terecht komt. Daar zorgen specialisten ervoor dat ons afval weer in onze maatschappij hergebruikt kan worden. Al ons dagelijks afval wordt daar nauwkeurig uitgesorteerd en krijgt een nieuwe bestemming.

Ik vraag indirect dus meer respect voor onze afval ophalers en de organisaties die alles verwerken en hogere straffen voor de mensen die onze wereld opzettelijk vervuilen.

Het is een heerlijk gevoel om in schoon en fris bed te slapen ... Het geeft een plezierig gevoel om in een schoon en opgeruimd huis te wonen. Het geeft een geweldig goed gevoel om op je zondagochtend wandeling met de kinderen geen vuilniszakken op je route tegen te komen in onze spaarzame natuur.

Laten we onze slechte gewoontes en onze omgeving **schoon** houden.

SKUKUZA